

תת"ע 10044/04/17 - מדינת ישראל נגד דנציגר אילן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

25 אוקטובר 2017

תת"ע 10044-04-17 מדינת ישראל נ' דנציגר

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

דנציגר אילן

נאשם

הכרעת דין

מחמת הספק - מזוכה הנאשם.

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא העמיד את מכוניתו ליד תמרור 437 המסמן מקום חניה לרכב של נכה וזאת בניגוד לתקנה 72 (א) 16 לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר גולן הבה (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אילן דנציגר (ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוגשו 4 תצלומים (סומנו נ/1 - נ/4).

לאחר מתן הדעת לעדויות ולראיות הגעתי לכלל מסקנה שמתעורר ספק סביר בתיק זה. לפיכך יהנה הנאשם מן ספק ויזוכה.

אסביר:

ע.ת.1 ציין ראשית בנסיבות הדו"ח (ת/1) כי הוא היה בסיוור שגרתי בניידת וזאת כשדבריו הוא ישוב מימין בניידת העושה דרכה לכיוון צפון.

רוצה לומר שאם היה ע.ת.1 ישוב כאמור מימין בניידת אזי מן הסתם היה בניידת גם אדם נוסף (למותר להניח שוטר או שוטר) אשר ישב בשמאל בניידת ונהג בה.

בנסיבות שכאלה - שבהן יתכן ששוטר נוסף ראה את דבר נסיבות העבירה הנטענת - ראוי היה לציין בת/1 האם מי שנהג את הניידת היה אף הוא עד לעבירה או שמא לאו, וככל שכן היה עד, אזי לצייןו כעד בת/1.

בנוסף לכך - ועל אף שהנאשם בחר לצלם את המקום ואת התמרור רק כשנה לאחר המועד האירוע - ועל אף שגם אם מתקבלת גירסת הנאשם שהוא לא מצא דו"ח על שמשת רכבו ביום האירוע עדיין מתקיימת תמיהה מדוע הנאשם לא צילם את צילומיו לכל הפחות עוד בשנת 2016 שאז - גם עפ"י המצוי בתיק - כבר קיבל הנאשם לידיו את הדו"ח ואף הגיש בקשה להישפט - אישר עם זאת ע.ת.1 בעדותו כי התמרור הנראה בתצלומים הוא אכן התמרור המדובר.

בהקשר אחרון זה של התמרור אני מוצא צדק בהסתייגותו של הנאשם לפיה יתכן שיש בתימרור המדובר משום חוסר בהירות מבחינת המלל שהוצמד לו .

הכוונה היא לכך שלא נרשם (במקום שניכר כמיועד לכך) כמה מקומות חניה שמורים יש במקום לנכים, אלא אך נרשם " 5 מ' " ואף זאת ברובריקה נפרדת ושונה בשלט אשר ניכר כי איננה מיועדת לצינן מספר המקומות אלא למספר מטרים, וניכר לפיכך כי הכוונה היא ל - 5 מטרים ולא לחמישה מקומות חניה . על כך ייאמר כי ככל שענין זה נתון לפרשנות יש לפרשו לטובת הנהג העומד לדין.

לציין עוד בהקשר זה כי 5 מטרים אינם מגיעים כדי החניה החמישית מהתמרור - חניה אשר בה נטען כי הנאשם העמיד את מכוניתו.

אינני מתעלם בניתוח אשר בהכרעת דין זו מהסימונים שניכר שהיו על פני החניות, אך אלה האחרונים, ללא תמרור "במקום הצבתו" כדרישת לוח התמרורים תשע"ג - 2010, אינם עומדים בפני עצמם, מה עוד שבתמונותיו של הנאשם (משנה לאחר האירוע אמנם) החניה החמישית מן התמרור איננה מסומנת גם על הקרקע כחניית נכה.

עוד אינני מתעלם מעדותו של השוטר אשר ניכרה בעיני כעדות אוביקטיבית. אולם, מקום שמתעורר אף אך ספק סביר - דין הוא כידוע שנאשם בדין פלילי יהנה ממנו.

(בשולי הכרעת הדין בלבד מוצא אני להעיר את אשר הערתי כבר רבות על כי לטעמי - ובפרט במקרים שבאופיים מתאימים הם לכך - יתכן שטוב יעשה השוטר במלאכת האכיפה באם יצלם את הרכב במקום העבירה וכי התצלום יוצג לאזרח כראיה נוספת - דבר אשר עשוי לחסוך מחלוקות וטרחה מרובה לכל).

לאור כל אשר נומק לעיל מזוכה כאמור הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, 25 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים